

218

1775/V/13
χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 100r
πρβλ. 199, 209, 227

**Απόφαση οριστική. «Επ'αναφορά» διαδικασία.
Ο ανίκανος παρίσταται στο Κριτήριο με τον κηδεμόνα του.**

⁷/ Τῆς 13: μαΐου: 1775:

⁸/ Ἐσυνάχθ(ει)μεν ἡμ(εῖ)ς οἱ ύποκάτωδεν γεγραμμένοι διὰ τὴν ύπόδεσιν τοῦ ⁹/ Ἀνδρέα Βασίλη μπακάλη, μέ τό νά ἥλθεν μέ τὸν Κωνσταντίνον Σίρμπου ¹⁰/ ἐπίτροπόντου¹, καὶ ζειτά ἀπό τὸ μερτικὸν τοῦ πατρός του, ὡς ὅπισδεν φαί:¹¹/νεται² φιω(ρίνια) οὐ(γκρικα) F 900:- ὅποῦ τοῦ ἔμ(ει)ναν. ἀπὸ τὰ ὅποια ζ(ει)ττά νὰ τοῦ δω:¹²/δοῦν μερικὰ, μέ τό νά ἔχ(ει) κρίσαις, τόσον μέ τὴν γυναικαντού, ὅ:¹³/σον καὶ μὲ ἄλλους, ὡς λέγ(ει). καὶ ἔτζη τοῦ χρ(ει)άζωνται ἀσπρα νά ἔξωδιά:¹⁴/ζη, ὅδεν βλέπωντας ἡμ(εῖ)ς ὅτι τὸ συν(ει)δισμένον διάφορον τῶν ¹⁵/ ἀσπρῶν τὸ ἐπ(εῖ)ρεν, καὶ τὸ ἔξωδιασεν ἐκ(εῖ) ὅποῦ αὐτὸς ἡξεύρ(ει), καὶ ζ(ει)τ¹⁶/τῶντας καὶ ἀπὸ τὰ κεφάλαια ἀκόμη, καὶ μὴν βλεπωντάς τον νὰ ¹⁷/ κάμη ἀπὸ αὐτά ὅποῦ πέρν(ει), ἀναγκαῖατον καὶ φωρέματα, καὶ ἔτζη ¹⁸/ μέλλ(ει) (εἰ)ς ὀλίγον καιρόν νά φθ(ει)ρῃ τὸ καπητάλητον, καὶ ὄντας ¹⁹/ ἀνάξιος οὐτε νὰ δουλέψῃ οὐτε νὰ βγάλῃ τὸ ψωμῆ του, ἀποφασήσα:²⁰/μαν νὰ μὴν τοῦ δώσωμαι τίποτας, ἔξω ἀπὸ τὸ διάφορόντου καὶ ²¹/ ἔστω (εἰ)ς ἐνδ(ει)ξιν.

²²⁻²⁵/ δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστὼς τρ, Μανικάτης σαφράν(ος) τρ, Ιωάννης τζηνγγ(ού) τρω, Μανόλης Κωνσταντίν(ον) τρω, Γεώργιος Ιωάνν(ον) μάρκ(ον) τρ, Κόνσταντηνος· Αρπασίς τρ, Γεώργι(ος) Σαφράν(ος) ἐπίτροπ(ος) τοῦ Καπετάνου τρ, κυρίτζης χ(ατζή) τύχ(ον).

στ. 8-11 Η παράσταση του κηδεμόνα έχει ενδεχομένως την έννοια της συναινέσεως για την αίτηση του ανικάνου και όχι της αντιδικίας, διότι τη διαχείρηση της κληρονομιάς του δεν έχει ο κηδεμόνας του αλλά η Κ ως επίτροπος.

στ. 14-21 Αιτιολογία και διατακτικό της αποφάσεως, το οποίο απορρίπτει την αίτηση του ανικάνου, για να προστατευδεί η περιουσία του.

- Την επιτροπεία ασκούσε η Κ (εγγρ. 199, 209), ενώ πρέπει να είχε αναδέσει στον Σήρμπου την κηδεμονία. Πρβλ. εγγρ. 227, όπου ο Κ. Σήρμπου εμφανίζεται να οφείλει τόκο για χρήματα του ανικάνου που είχε πάρει από την Κ ως δάνειο. Βλ. επίσης στην ίδια εγγρ. 227, τη συμφωνία που έκανε ο Καλοκυρίτζης, ως πάρεδρος της Κ, με ξένο προς την Κ ρουμάνο κάτοικο του Σιμπίου, για τα ετήσια έξοδα διαβιώσεως του ανικάνου. Πρβλ. Νομικόν ΙΓ' § 33: «...Ἐπιτρόπους λέγομεν μὲ ἐν κοινὸν ὄνομα καὶ τοὺς κουράτορας».

για τους οποίους αναφέρει στην § 13 του ιδίου τίτλου «...Εἰς τοὺς παρόντας καιροὺς μόνον ἐπιτρόπους διορίζομεν καὶ λέγομεν τῶν ὄρφανῶν».

2. Εγγρ. 209.

219

1775/V/15
χ. Μανόλη Κωνσταντίνου

978/φ 100v-101r
πρβλ. 201

**Πρακτικό. Κήρυξη πραματευτή σε πτώχευση. Δικαστικός συμβι-
βασμός πιστωτών. Απογραφή. Εγγυητής για την περίπτωση φυ-
γοδικίας του οφειλέτη.**

// 1775 : Μαΐου 15

²/ || Ἐσυ || νάχδημεν σήμερον ἡμ(εῖ)ς οἱ ύποκάτοδεν γεγραμένοι, κατὰ τό ³/ προτεστάτζιον τοῦ κὺρ Γεωργίου Ιωάννου Μάρκου, ὅποῦ ἐπρω⁴/ τοστολόγησεν διὰ ὅλους τοὺς κρεδιτώρους ὅπου ἔχουν νὰ πάρουν ⁵/ ἀπὸ τὸν Νάστον Δημητρίου, ἐπ(ει)δή καὶ βλέπουν ὅτι δὲν ἐπερ⁶/ πάτησεν Καλλὰ, Μετό νὰ μὴν ἐπῆρεν λογαριασμὸν ⁷/ τοῦ παιδιοῦ Στέφανον Δημητρίου, ὅποῦ τά ἔφαγεν (εἰ)ς κα⁸/καὶς ἀράδαις, (εἰ)ς χωρούς, (εἰ)ς παιγνήδια καὶ ἄλλαις ἀταξίαις ⁹/ τὸν ὅποῖον Νάστον τόσον ὁ πρώην Ὁρ-
χων πρωεστὸς τόσον καὶ ἔτεροι ¹⁰/ ἄλλοι τοῦ (εἰ)παν ἀρκετά νὰ διώξῃ τὸ παιδί τὸν Στέφανον καὶ νά ¹¹/ κλήσῃ τό ἐργαστήρι, καὶ δὲν ἡδέλησεν ποτὲ, καὶ οὕτως βλέπωντας ¹²/ οἱ κρεδητώροι, ἐπρωτοστολόγισαν ὅλοι καὶ ἐγράφη τὸ πρᾶγμα ¹³/ καὶ ἐπάρδησαν καὶ μερηκὰ φορέματα τοῦ παιδιοῦ, καὶ γρά¹⁴/φωντὰς τα ὅλα, φαίνεται ὅτι δὲν εὐγένουν τὰ ὅσα χρεωστᾶ

¹⁵/ ὅδεν φαίνεται ὅτι χρεωστᾶ (εἰ)ς 14 κρεδιτώρους . . . . . F 2908 "35

¹⁶/ τὸ δὲ πρᾶγμα τοῦ ἐργαστηρίου καὶ τῆς σάτρας καὶ μετά

¹⁷/ βερεσιαίδια καὶ μὲ μερικά φωρέματα τοῦ παιδιοῦ ὅλα . . . F 2237 "20

¹⁸/ μένουν . . . . . F 0671 "15

¹⁹/ ὥστε παρακαλῶντας ὁ ὸδιος Νάστ(ος) διά νὰ τὸν ἐλεηδοῦν οἱ κρε²⁰/ δητώροι καὶ νὰ μὴν ἀκολουθήσουν τὴν νόρμαν τὴν βασιλικήν²¹/ παρά νά τὸν ἐλεηδοῦν καὶ νά εὐσπλαγχνισδοῦν τὴν πτωχήν ²²/ δ(εί)αν του καὶ Ἀνέψιάτου Μικρὰ παιδιὰ³, ἐπειδή ἄλλέως ²³/πρεπεν νὰ παρδοῦν ὅλα, τὰ ὅσα (εἰ)ναι (εἰ)ς τὸ ὀσποῖτ⁴, καὶ ²⁴/ οὕτως βλέπωντας καὶ οἱ κρετιτώροι, τὸν ἐσπλαγχνίσδηκαν ²⁵/ καὶ ἔκαμαν ἀναμεταξύτων ὅτι νά ξεπεύτουν (εἴ)κοσι τά ²⁶/ ἑκατό, καὶ νὰ ἔχουν νὰ πέρνουν πρᾶγμα ὅσον (εἰ)ναι ²⁷/ γραμένον (εἰ)ς τὸ ἐργαστήρι καὶ ἔξω, καὶ οὕτως ἔγηνεν, νὰ πηγέ²⁸/νη ἀτὸς του (εἰ)ς τὸ Μετιδιάσι καὶ νὰ φέρη τὸ πρᾶγμα ἐδὼ, καὶ νὰ ²⁹/ δώσῃ καουτζιόνι διά τὴν περσιόνατου, ὅτι δέν ἀναχωρῇ ³⁰/ πουδενā, καὶ μετά 15 ἡμέρας

